

מרקובסקי

י פ ז

卷之三

1. 1916. ב-י"ה. ינואר ו-פברואר.

...למדתי כי מאותם דונם אדמה ורעה בא"י יכולים לכלכל משפחה בингוניות
ברוח ולא בצער אם האкар הוא עובד חוץ ע"ז יש לי מספרים מדויקים
ועובדות מוכחות כפי שתבוננתי אל חי האקרים והכנתותיהם משך ימי
שבתי בקוסטינה. לפחות לאחיו באת ונמהרשה ולעבוד עבודה גופנית שטעה
לא היה לי מושג מזה; לפחות, כי העירוני יכול ב拈ך להיות לאкар אם רק
איש עבודה הוא ולפי דעתך אין איש בשולם אשר יכול להיות חיים מאושרים
כמו האкар החוץ. הנה אני אשר מסנת וארבע עשרה לימי חייתי עירוני
ובצאת עתה מקוסטינה, אשר ישבתי בה בגדות סנתים, ליפו לסייע אחותה
לי, והני בכל זאת מתגעגע לחיה הכהר. כי גמץ שבתי שם חייתי חי אкар
במלוא המוקן. גידליך פרות, עזים ועופות ובצדמי סייפתי בהם, עבדתי בידיו
את גן הירק שאצל ביתו ולולא הסביבה הקוסטינית הייתה איש מאושר;
למדתי להסתגל אל החיים וטוקדים, להדרות באכילת ירקות ולמעט באכילת
בשר ודגנים אשר מהירם יקרפה ונוגם לפאי אקלים ואוון אינם כל כך נחוצים
כמו בארצות הקרות, והירקות הם פה נחוצים טaad. מראש חדש חסן עד ריח
גיסן לא טענו בקוסטינה טעם בסוד ואכלנו רק טאכלי חלב ביצים וירקות,
אשר כל זה לא קניינו, וכולנו הינו בריאם ורעננים. וככל הות העובדה
בביה"ס ביפו חביבה עלי, חפץ היהי בכל זאת להיות טורה באיה מושבה
ולהמשך את חי מורה כפרי כאשר כבר הסכנתני...

